

A PILLE

Zöld mezőben illanó
Aranyszárnyú, tarka pille,
Szőke kis lány, kék ruhás,
Fut utána nagy pihegve:

„Pille, pille, el ne szállj!
Mefogadlak testvéremnek!
Mint a galamb a búzát,
Úgy szeretlek, úgy szeretlek!

Szép aranyos kalitka
Lesz minálunk a lakásod,
Kanárim is van nekem,
Jó vagyok én, majd meglátod!”

De a pille meg sem áll,
Nem hallgat a kérő szóra;
Jobbra libeg, balra leng,
Játszi szél a ringatója.

„Jobb nekem a zöld mezőn
Szálldogálni itt vidáman!
Kék ég alatt szabadon
Fürdeni a napsugárban!”

Jobbra libeg, balra leng,
Egyszerre csak tovalebben –
„Pille, hol vagy? Pille, kukk!”
Tán azóta a berekben!

Szőke kis lány, kék ruhás,
Siratja a patak mentén –
Pille úrfi mosolyog
Egy vadrózsa nyíló kelyhén.